

heder for Folk, som have faaet Løfte om Laan til Oprettelse af Husmandsbrug, bør vi selvfølgelig imødekomme disse Løfter og ikke give alt for store Beløb som Tillægslaan.

Jeg fastholder altsaa Flertallets Ændringsforslag og anbefaler at vedtage det. Der er for mig noget bagvendt ved den Betragtning, at fordi Folk have baaret sig forkert ad, enten det nu er den ene eller den anden, skal Staten give 1 Million Kr. som Præmie derfor. Vi risikere ligefrem, at der i de følgende Aar sker flere og flere Fejl, fordi Ræsonnementet bliver det: Lad os bare give Løfte og bare tro, at vi have Lov til at bygge, Staten betaler saamænd nok, det have vi set, da vi forrige Gang kom galt af Sted med Løfter og Tro paa Løfter, saa fik vi 1 Mill. Kr. ekstra, lad os bare gaa videre ad den Vej, Statskassen giver saamænd nok nogle flere Millioner! Jeg tror, vi bør advare imod at komme for vidt ind paa den Bane.

Til det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Lewinsky), der udtalte, at Kravene om Forøgelse ville blive saa stærke, at Flertallet ikke kunde modsætte sig det, skal jeg sige, at hvis det ærede Medlem kunde paavise, at der var absolut Mangel paa Jord, Vanskelighed for Smaafolk for at finde Jord her i Landet, kunde vi altid tale om, hvorledes vi skulle hjælpe Folk, men det tror jeg ikke, der er. Udstykning foregaar i stigende Grad, man ser hvert Øjeblik, at Gaarde købes af Selskaber til Udstykning eller averteres af Ejerne til Udstykning. Der maa være Grænser for, hvad Staten kan yde til et enkelt bestemt Formaal. Det ærede Medlem har jo ogsaa stærk Interesse for Industriarbejderne. De faa ikke Laan til Lejlighed og Huse. Hvor er Grænsen, naar man vil give Millioner til et enkelt Foretagende? Det forekommer mig, at man maa se lidt mere paa hele Samfundet og ikke koncentrere for mange af Statens Millioner paa dette enkelte Omraade.

Hermed skal jeg slutte og anbefale at vedtage det af Flertallet stillede Forslag.

Landbrugsministeren (Poul Christensen): Til den højtærede Ordfører, der beklagede sig stærkt over, at man ikke kunde komme til en anden Fordeling straks, maa jeg dog sige, at Udvalget har jo ikke forlangt dette, og naar jeg har stillet i Udsigt, at vi maaske til næste Aar kunne naa til en anden Fordeling, forekommer det mig, at der ikke kan være nogen Uenighed mellem os paa dette Punkt.

Jeg er ganske enig med den ærede Ordfører i, at vi have den Pligt at overveje, hvor vi overhovedet kunne spare, og jeg har for mit Vedkommende ogsaa fremsat et Forslag i saa Henseende i Folketinget. Jeg beklager, at det ikke er kommet saa vidt, at det er naaet op til dette Ting, saa at vi have kunnet spare paa Omraader, hvor det er min fuldkomne Overbevisning, at det kan gøres, uden at nogen lider Skade derved. I Anledning af den højtærede Ordførers Udtalelser skal jeg sige, at der kunde maaske ogsaa være Tale om for Lovgivningsmagten at overveje, om der ikke kunde findes andre Veje, nye Baner at gaa frem paa her paa dette Omraade, som kunde være bedre for de paagældende og mere økonomisk for Staten.

Med Hensyn til Tillægslaanene, hvor den højtærede Ordfører opfordrede mig til at undlade at benytte hele den Million, som Loven tillader at anvende, skal jeg kun sige dette, at Tillægslaanene er det meget vanskeligt at være alt for streng overfor. Adskillige af de Husmænd, der søge Tillægslaan, kunne maaske i Øjeblikket tilkøbe en lille Strimmel ved deres Husmandsbrug, og kunne de ikke faa Penge nu i Øjeblikket, gaar Lejligheden tabt for dem. Det kan ogsaa tænkes, at adskillige af Husmændene gennem større Arbejder have bragt deres Bedrift i Vejret, have større Besætning og trænge til at udvide deres Bygninger. Disse Forhold gøre, at det kan være lige saa nødvendigt at benytte de Midler, vi have til Raadighed, til Tillægslaan som til Oprettelse af nye Brug.

Jeg skal tillade mig endnu en Gang at tilraade det høje Tings Medlemmer at stemme for Lovforslaget uden Ændringer og forkaste de foreliggende Ændringsforslag.

Ordføreren (Hage): Jeg ønsker kun at slaa fast, at efter den højtærede Ministers Udtalelser ville Besparelserne paa hans Omraade i denne Rigsdagssamling blive, at vi spare i Tanken paa et Lovforslag, som vi ikke faa herop og ikke faa vedtaget, hvorimod den højtærede Landbrugsminister ikke ønsker at spare den Million, vi kunne spare. Det er dog et ret magert Resultat at henvise os til en Lov, som vi maaske ikke en Gang se heroppe i Aar.

Landbrugsministeren (Poul Christensen): Jeg tror dog alligevel, den højtærede Ordfører tager noget fejl. Det For-